

૩) જો શાંતિનાથ પ્રભુનો દસમો ભાવ, દેશમાં ભવમાં જંબુ મટાવિદેડમાં મેદરથ નામના અત્યંત દર્મનિષ્ઠ રાજા થયા. આ રાજાની ઇશાનંદે પોતાની સગામાં વખાણ કરી તેને રાડન વ કી રાડનાર એક દેવ પારેલાને રાજાનો વ્યવહારમાં જાણ કરી સિંચાણ તરીકે આં આવી પોતાનો ભવને હોવાનો આગ્રહ રાજાને પારેલા આપવાની વા પાડી અને પારેલાને બચાવવા પોતાના શરીરનું મંદિર કાપી મનુષ્યમાં વાંજલા માંડ્યું. પરંતુ દેવમાયાથી મનુષ્યનું વ મનમાં પોતે મનુષ્યમાં ભેસી ગયા. આ મેદઈ દેવ વામાં પડ્યા. થોમા માંથી પ્રશંસા કરી આદર્યો ગયો. આ મેદરથ રાજાએ શાવસો પુત્રો, અને આર ઉત્તર રાજાએ શાઈ દીક્ષા લીધી. વીસ શ્યાવક આરાધી તીર્થંક્ર નામકર્મ ઉપાનંત કર્યું.

- ૨) પાંચ નિદા
- ૧) નિદા:- સૂષ્ણે જાગી શકાય તે નિદા.
 - ૨) નિદા-નિદા:- દુઃખે જાગી શકાય તે નિદા-નિદા.
 - ૩) પુચલા:- ભેડા ભેડા કે ઉભા ઉભા ઉધ કરે તે પુચલા.
 - ૪) પુચલા- પુચલા:- ચાલતા ચાલતા નિદા કરે તે પુચલા પુચલા.
 - ૫) ચિણ્ણિ/સ્ત્યાનર્થિ:- દિવસે ચિંતવેલું કાર્ય જુલ ઉદ્યમાં રાતે કરી આવે અને પ્રથમ સંદેશણ (વજ્રમુખલ નારાય) વાજાને વાસુદેવથી અર્દાંજાળની પ્રાપ્તિ થાય. વર્તમાનમાં કોય એનાથી ૭/૮ ગણું ભાગ ઉદ્યમાં કોય તેવી નિદા તે ચિણ્ણિ.

૩) ચારી અને શિકાર

ચારી:- ચારીનું દુષ્ટ વધતાં પ્રમાણિકતા ઘટતી જાય છે. આપદુડે ૨ ચાર વધતાં જાય છે. જ્યાંથી મન લાંચી બાવાની વૃત્તિ વધતી જાય છે. ચારી મવાતી વ્યકિતઓના કોય પણ આ પાપથી ખરડાયેલા છે. આ વ્યસન પૈસાની આશાકિન વધારે છે. અને એક પાપ અનેક પાપોને જન્મ આપે છે.

શિકાર:- શિકારનું વ્યસન આનંદ આપે છે. પણ પોતાના સુખોને મારે. વિકિધ મુલાસમ આદિ વસ્તુને મારે આ જુલ ભેદક જુલોને મારતાં જાય છે. સ્વાદને મારે. વિદેશી દુકિયામણ મારે ઉપલાજાન બોલાતો જાય છે. નિર્દોષ જુલોના મૂંગા જુલોને નિરાશા પામને કોણ સુખ કઈ રાકે છે.

૪) શિક્ષસ્તવની ગાથા.

શવ મણુનકાઓને તથા સર્વ જોઈ શકનાકાઓને, ઉપકલોચી રહિત, રિધર, આદિ અને લેદના ધી રહિત, અને રહિત કદાપિ કાર્ય વાટિ પામનાર, કુર્ગજ્ય પીડાઓથી રહિત, જ્યાં ગયા પછી સંસારમાં પાણું દુસ્વાનું કોનું વધી, તેનું તથા સિદ્ધ થયેલા જુલોને ગળિ વ્યાં થાય છે. તે સિદ્ધ ગળિ નામવાળા સ્થાનને વિરો પ્રાણ થયેલાઓને તથા જેમણે સાતે પુકારના ભયો જુલ્યા છે તે જિનોને, જિનેશ્વરોને નમસ્કર ડો. (૯)

જેઓ ભૂલકાળમાં સિદ્ધ થયા છે, જેઓ ભવિષ્ટકાળમાં સિદ્ધ થવારા છે. અને જેઓ વર્તમાનકાળમાં અરિડેશરૂપે વિદ્યમાન છે. તે સર્વને મન-વચન-કાર્યા વડે એ પ્રણ પુકારે હું વંદન કરૂં છું. (૧૦)

૫) ચિલાલીપુત્ર

ચિલાલીપુત્ર મુનિના સ્થાને દયાનંદ્ય જાને છે. અને ઉપશમ-વિલેક-સંવર પર ચિંતન કરે છે. કૂરના મળની વચારશકિતનો વારા કરે છે. ગાળની આકેશમાં ભાગ ભૂલે છે. વિલેક ભૂલા જાય છે. સંવરની વ્યાધના દુર રહી જાય છે. આ ભધી વાળને તેને બચાવ આપે છે. તેની ગાડી અશુભ માંથી શુભ તરફ પ્રયાણ કરે છે. પ્રથમ કૂરના પર વિન્ય મોળની કષાય મંદ પાડે છે. શાંતિથી ચિંતનની દુનિયામાં આગળ વધતા બચાવ આપે છે કે અપદ્ધેષ માં શાંતિ મડી પણ અશાંતિ છે. કોયમાં યી સુદમાનું મસ્તક અને તલવાલનો વ્યાગ કર્યો ઉપશમમાંથી વિલેક અને વિલેકમાંથી સંવર માં પુલેશ કરી આત્મકચાણ કર્યું.